

DIA DE FESTA A LA CIUTAT

Poc a poc, el dia, es desclou com una flor lluminosa, en un clima de sensacions de festa. Tot, desperta pausadament, sense pressa, amb un ritme suau, amable. Arreu traspuia un hàlid d'opulència i de despreocupació. Les campanes, espargeixen pels àmbits, ressonàncies de litúrgia. La gent matinera, curiosament endiumenjada, transita pels carrers en calma, empesa per llurs dalers espirituals o materials. Alguns, es fonen al dintell d'una església, d'altres, són engolits per un vagó del tren, ple de brogit i xerradissa, o bé es confonen entre la munió de cares alegres i il·lusionades, de l'autocar majestuós, que s'espera a la porta de l'entitat, o bé arrant de la vorera d'una ombrívola i arrecerada placeta, com una falaguera promesa del gaudi d'unes rutes delitoses. Per l'espai, llepant un sol rimicer, tebi i manyac, passen ramades d'ocells enjogassats, encandalitzant l'àmbit.

Cotxes matiners, passen espaiats, i s'esmunyen accelerats carrers enllà, cercant la carretera que els menarà vers la cita de la masia, o bé, de la pineda ombrívola, o de la platja assolellada, o al redós del llac petit, d'aigües tranquiles y manyagues.

Poc a poc, el deixondiment de la ciutat s'accentua. Ja no són aquells escadussers vianants adelerats, ja el carrer inundat de llum radiant, ofereix la presència, gradualment més nombrosa, de gent endiumenjada, que deambula indolenment, sense pressa, o bé, aquells que van a la recerca de l'esmorzar, a la xarcuteria o lleteria més propera.

El sol, ja ho inunda tot. D'algunes finestres obertes, s'escapan les estridències de la ràdio d'un programa matinal, d'anuncis, crits i sorolls, en intenció de música. A algunes llars, mentre el cap de casa s'entreté repassant el diari, mentre de tant en tant, entrelluca el rellotge, pensant en el partit matinal de futbol, la seva muller, s'apressa en l'abillament de la quitxalla, els quals acompanyaran inevitablement al pare, a la competició esportiva. En plena migdiada, de les finestres obertes de les cuines, néixen olors prometedors de suculentos condiments. Després, finits els esbarjos esportius, o bé la passejada matinal, els carrers es poblen de gent, amb el consuetudinari paquet de les postres. Es una hora que els carrers es troben alleugerits de la càrrega feixuga del trànsit. Els cotxes, passen espaiats, i fins hom accepta, com una nota tolerable per consuetudinària, el voluminós autobús, encara que recordi les jornades treballoses dels dies feiners. La presència d'un ocasional camió, dona una nota discordant, i és com una profanació per l'àmbit d'augusta festa.

Les terrasses dels bars, es troben animades. Es l'hora de l'aperitiu. Després la gent es diluïra, i hom servirà els darrers vermouths i també els primers cafès. Quedarà establerta una pausa. Pels carrers, hi transitaran comptades persones, i els cotxes hi passaran més espaiats que mai. A mitja tarda, la reaparició de la gent es farà notable i a mesura que transcorrera el temps, es duplicarà i es triplicarà, fins a constituir una mobible munió que envairà els cinemes, teatres, pistes de ball i camps d'esports. Als carrers domina el brogit. Es viu, un clima de festa major. La concurrència en els bars i a les seves terrasses, més que mai és intensa. Al seu interior, hom contempla un partit de futbol o de bàsquet televisats, mentre n'hi ha que passen l'estona, barrejant daus o cartes.

PERE ROCA I PLA.

Ens sap greu no poder reproduir íntegrament aquest treball, però la manca d'espai s'imponeix. No cal dir que agraim aquesta col·laboració.

L'equip de redacció